

środa, 23.08.2023

Obraz św. Anny Samotrzeciej

Obraz św. Anny Samotrzeciej

Styl barokowy; II poł. XVIII w.; malowany na płótnie farbą olejną, ozdabiany srebrem trybowanym, złotony; wymiary 210 × 150 cm.; Obraz prostokątny, zamknięty od góry wklęsło-wypukłym łukiem, umieszczony w rokokowej ramie. Przedstawia Matkę Boską i św. Annę siedzące na tronowych krzesłach. Matka Boska z lewej strony obrazu, a na Jej kolanach stojące Dzieciątko Jezus z wyciągniętymi rękoma do św. Annie. Święta z prawej strony lekko nachylona ku Dzieciątku, wyciąga do Niego ręce. Nad postaciami gołębica na tle promieni, tło jednolite. Od góry kompozycję zamykają dwa skrzydła podwieszanej oliwkowej kotary, zakończonej złotymi frędzlami. Szaty Matki Boskiej i św. Anny z licznymi głębokimi fałdami. Postać Dzieciątka przykryta srebrną, pozłocaną sukienką, trybowaną. Na głowach Madonny i św. Anny nałożone korony z blachy srebrno-pozłocanej, podobna aureola promienista nad głową Dzieciątka. Koloryt obrazu stonowany brązem, tło brązowe. Twarze ciemne, w cieniach szarzące. Trony brązowe. Suknia Matki Boskiej czerwono-brązowa, płaszcz ciemno niebieski. Suknia św. Anny oliwkowo-niebieska, w światłach szara, rozbielona, płaszcz czerwono-brązowy. Wszystkie kolory złamane kolorem oliwkowo-brązowym.

Sukienka obrazu św. Anny Samotrzeciej oraz korony i aureola

Styl późnobarokowy; II poł. XVIII w.; wykonane ze srebrnej blachy trybowanej, złotonej. Sukienka z blachy srebrnej przykrywa postać Dzieciątka, trybowana, układająca się w proste fałdy pionowe, dekorowane drobnym wzorem kwiatów. Korony Madonny i św. Anny trybowane, ażurowe, z drobnym wzorem roślinnym. Aureola Dzieciątka ze złotymi, falującymi promieniami.

Rama obrazu św. Anny Samotrzeciej

Styl rokokowy; II poł. XVIII w.; drewno złotone z imitacją złocenia; wymiary 250 × 180 cm.; Rama prostokątna zwieńczona od góry łukiem wklęsło-wypukłym, z dekoracyjnie wzmocnionymi narożami oraz podkreślonymi osiami pionową i poziomą przez elementy dekoracyjne. Rama na całej powierzchni płaskorzeźbiona motywem grzebieni kogucich, na narożach rokejle. Podobnie w miejscach podkreślających osie, gdzie rokejle są większe i bogatsze z motywami roślinnymi. W zwieńczeniu ramy grzebienie oraz kwiaty.